Ч. 125. Четвер 18 (5) червня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Палата послів. — З войскової комисиї. — Угорский сойм. — По з'їзді в Ревли. — З російскої Думи. — Вибори до сербскої скупштини.

Палата послів радила вчера дальше над буджетом державним. Кількох бесідників обговорювало справу Вармунда, а словіньский посол Ґрібар взивав всіх Славян, аби солідарности Нїмців противставили солідарність славяньску. — По скінченій дискусиї посол ґр. Штернберґ в запитаню до предсїдателя вказав на послїдну демонстрацию студентів перед парляментом і осуджуючи єї в острих словах, домагав ся зарядженѣ против такого непокликаного обмеженя свободи парляменту. — Президент Вайскірхнер відповів, що палата послів мусить стояти отвором для кождого горожанина держави, отже й для студентів, коли хотять представити свої жалоби, але рівночасно повинна она бути для кождого сьвята. Президент нїколи не стерпить, аби наради палати були із вні заколочувані. Засїдане закрито, слїдуюче нинї. — При кінци засїданя пос. Романчук і тов. поставили нагляче внесене в справі поведеня жандармів супротив руских селян в Галичині.

Комисия войскова ухвалила вчера закон о резервістах, при чім правительство згодило ся на то, аби удїлювана поміч родинам була розширена також на тих, удержуючих родини, котрі суть покликані на 8-тиждневі войскові вправи в доповняючій резерві. Відповідаючи на поставлене питане п. міністер краєвої оборони заявив, що правительство обстає при junctim між законом о резервістах а підвисшенем контингенту рекрута краєвої оборони, тим більше що то підвисшене обмежено до можливих границь, а в звязи з тим підвисшенем стоїть ряд постановлених улекшень, між иншими знесене войскових вправ в 11 і 12 роцї служби. Бесїдник просив послів, аби оба предложеня були полагоджені в повній палатї ще перед лїтними фериями.

Угорский сойм, покінчивши подрібну дискусию над проектом закона о удїлюваню науки безплатно, приймив предложене. Трете читане того закона відбуде ся на нинїшнім засїданю. Відтак радив сойм над предложенем закона о підпираню плеканя худоби.

Зїзд в Ревли обговорює все анґлїйске і російске дневникарство і з тої нагоди висновує всякі здогади. Петербурґскі „Біржевия Ведомости“ впевняють зовсїм рішучо, що осягнено вже перший успіх з'їзду: анґлїйско-російске порозуміне що до Афґанїстану. Анґлїя дістане Афґанїстан а Росия мілїонову позичку в Анґлїї, імовірно також дозвіл на відчинене Дарданелїв (о скілько то зависиме від Анґлїї). Цїна одного і другого менше більше рівноважить ся, але поки що подїл сей перевели самі „Бірж. Ведом.“ Тимчасом „Daily News“ невдоволений Ревельским з'їздом, бо він дуже дорого стоїть анґлїйских капіталїстів. В Нїмеччинї, котра після запевненя деяких часописий має бути дуже роздратована, глядять спокійно на ті події а навіть у Франциї нема загального одушевленя з тої нагоди. Бувший міністер Флерон помістив в Autorité статю, в котрій виводить, що з'їзд монархів в Ревли наповняє тревогою не лише Нїмеччину але й Францию.— Велику увагу звернули на себе підчас з'їзду в Ревли довга розмова короля Едварда з Столипином і переговори між Ізвольским а Гардінґом, котрі відносили ся головно до македоньскої справи. Ті переговори мали дуже улекшити порозуміне.

Велике вражінє в Парижи і в Берлинї викликали заяви посла з нїмецкого центра др. Ерцберґера перед редактором париского дневника „Matin“. Він назвав положенє дуже поважним а хоч нема безпосередної грози війни то всеж можливо, що Нїмеччина, зібравши певні докази, що хотять єї обсачити войсковим

---

10)

Щастє Данила О'Коннеля.

Новеля Е. Е. Вебера.

(Конець).

— Гм, гм — відозвав ся Ґрінфільд — то не зле! Отже ви переконані, що товариство зелїзниче мусить безусловно той ґрунт мати?

— Конче — увіряв О'Коннель рішучо. Він виймив із свого портфелю контракт зроблений з Ватстоном і підсунув его Ґрінфільдови. — Хибаж би я — говорив він дальше — вложив був в той ґрунт пять тисячів долярів з моїх гірко заощаджених гроший, поминувши вже видатки на підписане ґрунту? Як би моє припущене не здїйснило ся, то я був би пропащий чоловік а моє щастє розлетїлось би на дрібні кусні. Моя бідна Неллля тодї би —

— Слухайте О'Коннелю — перебив ему Ґрінфільд — може з вас таки чоловік до інтересів. Добре, заризикую тих двайцять тисячів долярів. Дам вам до рук в моїм помешканю.

В два днї опісля був О'Коннель знову в своїй конторі над Кольрайдом. Він написав був ще з Ню Йорку до підприємця будівельного Лївертона в Ст. Паль, що годить ся на поставлене ему предложене і поручає поставити три круглі горна. В тиждень опісля прийшов Лївертон над Кольрайд і привів з собою сто італїяньских мулярів.

Над Кольрайдом розпочала ся тепер горячкова робота будівельна. Високо в горі на скалах лупано камінє, на долинї повикопувано ями на вапно, приладжено заправу, виставлено фундаменти на три печі а відтак будовано верству за верствою щораз висше.

Минули два місяцї, від коли завела ся робота. Вже піднимали ся в хлопа високо три величезні вали, що нїби виросли десь зпід землї на вузкій прибережній смузї. Здавало ся, як колиб тут хтось будував три величезні башти, які в середновічних часах боронили міст.

О'Коннель з початку тїшив ся з того, що будова так жваво поступає і з радости затирав собі руки. Але чим більше печі підносили ся в гору, тим більше чув ся він пригноблений і занепокоєний. Інжинірів помірових все ще не було видати. Чи може постановили повести шлях зелїзницї иншим боком? Як же би він міг тодї віддати тих двайцять тисячів долярів, що позичив у Ґрінфільда. Та й чи довго ще потягне ся аж печі будуть готові! Підприємець зажадає тодї, щоби ему виплатити останок, тих трийцять тисячів долярів. А тодї замість щастя настане страшний конець!

Будова поступала щораз дальше наперед. Одного дня по полудни, коли О'Коннель розважав собі знову з немалою трівогою, що не більше як за місяць печі будуть готові, зачув він тупіт коний. Він прискочив до вікна своєї контори. Чотирох їздців доїзджало до его посілости. Оба що їхали позаду, видко слуги тих, що їхали по переду, мали на конях спаковані жердки і деревляні триніжки. На вид тих їздців О'Коннель на хвильку став майже без памяти. Аж тепер мусїло рішити ся, інжинїри помірові приїхали.

Коли оба їздцї, що їхали по переду доїхали до бервенової хати, станули здивовані.

— А то що? — відозвав ся один і взяв ся читати вивіску. — „Данило О'Коннель. Тартак і фабрика штучного дерева Вільємполь-Кольрайд?“

— А грім же би в то тріс! — сказав на то другий і розложив зараз плян. — Тут же нема анї слїду з якогось заведеня промислового. Чисто десь з під землї виросло.

О'Коннель вийшов з контори до їздців. — Називаю ся Данило О'Коннель — сказав він з повагом. — Чого панове собі бажають?

— Переїхати сюди — відповів один з їздців. — Ми інжинїри, що хочемо виміряти новий шлях зелїзничий.

— Новий шлях зелїзничий? — спитав О'Коннель здивований. — Хибаж він має бути поведений сюди через мій ґрунт?

— А вжеж. На всякий случай.

— А щож тодї буде з моїми горнами?

— Треба їх буде порозвалювати. Мусимо сюди повести шлях, чи схочете, чи не схочете.

— Скорше трупом ляжу, як сюди буде поведена зелїзниця — відповів О'Коннель завзято. — Але — додав він чемно — злїзьте панове з коний і зайдїть до моєї контори. Я гадаю, що будемо могли лїпше обговорити нашу справу при чарочцї доброї горівки.

— — — — — — — — — — — —

В три недїлї опісля сидів банкир Ґрінфільд в своїй конторі і відчитував листи, які наспі-

способом, перейшла би перша до зачіпки тоді, поки ще противники були би готові до бою. На погляд др. Ерцберґера всі сторонництва в Німеччині похвалили би таку постанову а також социял-демократи і Поляки станули би раменем об рамя з иншими Німцями. Запевняють, що войскові круги Німеччини загально згоджують ся на висловлений погляд. Навіть вступлене кн. Ернеста Августа Кумберляндского до баварского войска уважають познакою грізного положеня. Князь той бажав тим заявити, що в хвили грози також княжий рід Вельфів брав би участь в спільній обороні вітчини.

В російскій думі в розправі про буджет міністерства війни промавляв октобрист Ґучков і зазначив, що міністерство війни вступило на добру дорогу в справі реформ, однако поступає з нею вельми поволи. Причину розкладу добачає він в тій обставині, що начальниками ріжних галузий войскового ресорту стають завдяки свому родови неодвічальні великі князї. Крайна правиця запротестувала против втяганя членів царскої родини в розправу.

Вислід виборів до сербскої скупштини занимає тепер білгородске правительство, котре, як звіщають, наслїдком понесеного пораженя постановило подати ся у відставку. Однако формальне подане має бути внесене доперва після ухвали правительственного сторонництва, а засїдане в тій справі має відбути ся сего тиждня.

Новинки.

Львів, дня 17-го червня 1908

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаіл Бобржиньский вернув нинї з Відня до Львова.

— **З львівского „Сокола“.** Звичайні загальні збори тов. ґімн. „Сокіл“ у Львові відбудуть ся в льокали товариства при ул. Рускій ч. 20 в суботу дня 20 червня 1908 о 6 год. вечер з отсим порядком дневним: 1) Відчитане протоколу останнїх заг. зб. 2) Звіт з діяльности старшини за рік 1907. 3) Звіт касовий. 4) Уділене абсолюториї уступаючій старшинї. 5) Вибір голови. 6) Вибір а) 4 членів старшини на 3 роки, б) 3 на 2, в) 2 на 1, г) 4 заступників членів старшини на 1 рік, д) 3 настоятелїв вправ на 1 рік, е) 3 членів комісиї ревізийної на 1 рік. 7) Зміна статута. 8) Внесеня і запити. — Всїх Всч. Другів просимо явитись.

— **Конкурс.** Виділ філії руского тов. педаґоґічного в Коломиї прийме до бурси в роцї 1908/9 100 питомців під слїдуючими услівями: а) Батько або опікун має вписати ся в члени тов. педаґоґічного; б) батько або опікун з'обовязує ся окремим реверсом, що буде точно що місяця складати умовлену оплату не меншу як 15 К, а найвисшу 22 К місячно, безпосередно на руки заряду бурси; в) при принятю має питомець зложити одноразово 6 кор. на інвентар і 2 К на купіль; г) питомець має виказати ся при принятю, що має 4 пари біля, 4 простирала і 2 пошевки і 1 коцик. — Першеньство мають бувші питомцї. Подання з долученою декларациєю і маркою на 10 с. (на відповідь) належить вносити на руки професора Романа Шипайла в Коломиї до дня 25 червня 1908.

— **Дрібні вісти.** Філїя „Просьвіти“ в Теребовли уладжує дня 21 червня с. р. на замковій горі народний фестин на дохід будови дому „Рускої Бурси“. По фестинї танцї. На случай непогоди відбуде ся фестин 28 червня с. р. без танців. — Київский університет надав на засїданю 30 ст. ст. мая звістному українському фільольоґови П. Житецкому почестний дипльом доктора російскої мови і словесности. — Україньский письменник Михайло Коцюбиньский, що проживає тепер в Чернигові недужає вже від довшого часу в наслїдок жолудкової недуги сполученої з загальним нервовим розстроєм. — Розправа карна против Мирослава Сїчиньского визначена остаточно на день 30 с. м.— В шинку в Ринку ч. 12 придержано оногди в ночи дезертира з 11 п. п. артилериї Николая Розборского, і віддано властям войсковим. — Ґенерал Фідлер має в найблизших днях стати ґенеральним інспектором армії. — Михайло Попелець замешкалий при ул. сьв. Мартина ч. 5 маніпулював вчера коло набитого пістолета так неосторожно, що постріли 18-лїтну Кляру Кац. Зранену відвезено на клініку проф. др. Ридиґера, де їй вийнято кулю з руки. — В Павівцях згинуло від грому 2 людий працюючих в поли, Теодор і Петрина Дергаки. — В Малехові під Львовом відобрав собі житє вистрілом з дубельтівки 17-лїтний Яков Еві, син тамошної посесорки. — Згублено книжочку галицкої каси ощадности, на 370 К виставлену на імя Филипа Торста. — В лїсї Зброї в Брідщинї, знайдено сими днями тіло селянина з громади Бордуляки, Федька Білана, котрий вийшовши з дому ще дня 1 лютого с. р. щез був без слїду. Як стверджено, смерть Білана наступила в наслїдок замерзненя.

— **Вступні іспити до учит. семінарий.** На підставі розпорядженя властий шкільних відбувають ся в семінариях учительских іспити вступні на рік I з кінцем червня, або в перших днях липня а на курс приготовляючий з кінцем серпня. Пригадуємо се розпорядженє, бо звичайно зголошуєсь так велике число кандидатів перед вакациями, що заповнюють число, а по вакациях зголосившi ся не находять приміщеня. Ученики з VII клясою виділовою з добрим поступом можуть приступати до іспиту на I рік. Пожадане було би, щоби ученики шкіл середних зголошувались в більшім числї до семінарий учительских, чим оно було до тепер.

— **Устний іспит зрілости** в ц. к. ґімназиї з руским викладовим язиком в Перемишли відбув ся в часї від 1 до 11 с. м. під проводом п. дра Омел. Савицкого, директора ґімназиї в Тернополи. До іспиту приступило 52 публичних учеників, 1 приватистка, 1 приватист і 3 екстерністів. Сьвідоцтва зрілости одержали: Бабяк Волод., Бачиньский Андр., Білас Стеф., Боберский Мелетій, Бордун Ол., Британ Волод., Войтович Петро, Гайдукевич Ів., Гайдукевич Мих., Гулин Дмитро, Іванусик Сем. (з відзначенєм), Кассиян Вас. (з відзначенєм), Ключник Ол., Ключник Мик., Козак Федь (з відзначенєм), Крупа Ол., Крушельницкий Ант., Кузик Волод., Лашкевич Ант., Лисенко Ів., Лїсний Ів., Луцкий Лев, Мазурик Вол., Малиновский Мих., Масляник Ів., Мащак Юл., Мокрівский Матв. (з відзначенєм), Моравский Волод., Мороз Ом., Наконечний Ол. (з відзначенєм), Паславский Дм., Паславский Мих., Паук Зиновій, Ринявець Гнат, Савицкий Гр., Савицкий Ів., Сокіл Ів., Стецишин Кипр., Ступницкий Ром., Утриско Йос., Флюнт Ант., Хмельник Ол., Хомань Матв., Ц-п Мих., Чорняк Мих., Шпиталь Ів., Тимочко Вол. (приватист), Фільц Іванна (приватистка), Ізаак Едвард (екстерніст), Підлужний Мих. (екстерніст). Репробовано на пів року 2 публичних учеників і 1 екстерніста, на рік 1 публичного.

— **Огні.** Дня 3 с. м. в навечериє Вознесения вибух в Улашківцях на приходстві вечером, коли всі домашні були на Всеночнім, огонь в стайни і згоріло троє гарних коний вартости що найменше 1500 кор. При гашеню помагали богато „Соколи“ з Миловець і Сусулївки. — В громаді Візенберґ, жовківского повіта, вибух оногди огонь, котрий знищив 15 домів і будинків господарских. В огни згоріла також дитина одного з погорільців. — В паровім млинї Є. Екс. ґр. Казим. Баденїого в Сурохові вибух минувшої пятницї огонь, котрий до години знищив цїлий млин і млин водний та инші будинки. Шкода виносить звиш 200 тисячів корон, крім спалених запасів муки і збіжа належачих до арендатора Бернштайна а представляючих вартість звиш 100.000 корон. Огонь по всїй імовірности був підложений. — Велика пожежа навістила село Лисї Ями, віддалене від Любачева о 4 кільометри. Огонь вибух минувшої недїлї около 11 год. коли люди були в церкві і костелї. До двох годин згоріло 51 загород селяньских і звиш 300 душ остало без стріхи і хлїба.

— **Потвора.** В маєтности п. Якова Марцінкевича в Плоскій коло Вижницї на Буковинї уродило ся неживе теля — потвора, якої може ще не бувало. Потвора тота має цїлий писок оброслий волосєм і два язики; на серединї чола єсть яма величини пятикоронівки а в ній знаходять ся очи, понизше тої ями єсть твердий наросток подібний як у носорога. Уши теляти суть величезні, як у осла, долїшна часть писка кругла як у медведя. Теля не має також хвоста і частий родних а всї чотири ноги суть дуже короткі (16 центиметрів), але зато дуже грубі і покриті грубим волосєм. Проче тїло єсть зовсїм без волося.

— **З хоругвою на вежу сьв. Стефана.** В ночи з 11 на 12 с. м. перед ювилейним походом у Відни доказав якийсь помічник малярский, Кароль Шарп, неаби якої штуки. З чорно-жовтою хоругвою в руцї виліз він по громозводї, який сходить з вежі церкви сьв. Стефана у Відни аж на сам вершок і там застромив цїсарску хоругов. Коли зважити, що

ли ранїшною почтою. Він отворив послїдний з наспівших листів, на котрім була вибита печатка Вільємполь. Коли глянув по нїм з'умів ся. Відтак вибалушив очи, висунув губи, вдарив рукою по пультї, що аж лоскіт пішов і відчитав лист усьміхаючись безнастанно. Лист звучав:

„Дорогий Містер Ґрінфільд!

Сим маю честь подати до вашої відомости, що я перед годиною продав мою посілість над Кольрайдом зі всїм, що до неї належить товариству зелїзничому „Персівіранс“. Позичені менї двайцять тисячів долярів як також і так само великий зарібок, який на вас припадає, стоять до вашої розпорядимости. Зразу при переговорах хотїли моє жадане тим зменшити, що відгрожували ся менї, що скоро би я не спустив цїну, то они пустять зелїзницю тунелем попід гори або поведуть иншим боком. На то відповів я, що довгота зелїзницї коштувала би товариство все ще яких чотириста до пятьсот тисячів долярів більше, як тоді, коли би повели шлях моїм ґрунтом і заплатили менї за него двіста тисячів. Тота фахова оцїнка здивувала всїх і помогла. Отже признали менї двіста тисячів долярів. Мою Неллю завізвав я вже дві недїлї тому назад телеґрафічно, щоби приїхала до Ню-Йорку, бо повінчаємо ся в половинї слїдуючого місяця. Она пливе вже тепер на океанї. Сим запрошую вас сердечно, містер Ґрінфільд, на моє весїлє.

Може для вас буде також цїкаво довідати ся дещо про верчене за нафтою Гулїя, мого давнїйшого шефа, і Гвайтекера. Я недавно тому довідав ся, що довертїли ся не до нафти а до болота. Верчене застановили і так викинули около триста тисячів долярів надармо в болото. От видите, що й розумні голови можуть иноді зробити велику дурницю. Щастє, якого я діждав ся, уважаю за нагороду за мою вірність для Гулїя і за мою честність, яка менї тоді казала вікинути ваше предложенє.

За кілька днів приїду сам до Ню-Йорку, де з першим днем слїдуючого місяця отвираю з припорученя товариства „Персівіранс“ бюро при поданій внизу улици. Товариство, бачите, возьме ся добувати ґіпс з давнїйше моїх покладів над Кольрайдом. — Добуване і продаж ґіпсу поручено менї, бо я при продажи мого ґрунту вимовив собі то в контрактї, що буду через десять лїт управителем з річною платнею десять тисячів долярів.

Впрочім я все ще-той сам чоловік, що і давнїйше. Лиш пю тепер кождого дня зрана горівку. Але лиш одну однїсеньку чарочку, чому мабуть і моя Нелля не буде противити ся.

Аж до звиданя з сердечними поздоровлениями Ваш безконечно щасливий

Данило О'Коннель

Сьвітова фабрика ґіпсу Вільєполь-Кольрайд.

Головна аґентура: Ню Йорк, Бруклїнстріт 101 — 15“.

ся вежа єсть 72 сяжнів або звиш 136 метрів висока і щоби вийти в середині під єї вершок треба іти по 550 камінних і 200 деревляних ступенях, отже треба зробити 750 кроків, то можна зрозуміти, що Шарп доказав неаби якої штуки, коли ліз зверха лиш по тих зелізних штабках, що держить громозводний дріт. Шарп, котрий має бути родом з Братковець к. Городка, доказав тим більшої штуки, бо на правій руці має лиш чотири пальці а з великого пальця лиш тикот. Злізти назад вже не міг і переси дів цілу ніч на вежи. Аж рано добачив єго патролюючий жандарм на вежи а тоді й публика звернула на него увагу і ставала громадно коло вежі а Шарп витав єї грімким „гурра!“. Остаточно спроваджено єго отвором на даху вежі на долину і поведено на поліцію. Тут сказав він, що хотів цісареви зробити при ятність і тому заткнув хоругов на вершку вежі. Єсть то вже третий так відважний, що виліз зверха на сам вершок вежі. Першим був якийсь Пірхер, що виліз був дня 18 серпня 1886 р. в день цісарских уродин, а другим золотарский робітник, котрий знов в день іменин бл. п. архікн. Рудольфа 16 серпня 1887 р. так само як єго попередник поліз на вежу і за ткнув там чорно-жовту хоругов.

— Васіньский і спілка перед судом. Всї 16 обжалованих засїли перед трибуналом на двох лавках. На першій сидять Снеґуцкий, коло него Кнобльох, дальше Тіттель, Адамский, Міхальский, Шветліх, другу лаву розпочинає Гіттнер а кінчить Мечислав Ґотвальд, бувший властитель більшої посїлости (котрого ми у вчерашнім списї, поданім на сім місци пропустили). Першого переслухувано Снеґуцкого. Він боронить ся дуже зручно і старає ся о скілько лиш може зменшити вину своєї жінки і тих спільників, котрі не пошкодили єму своїми зізнанями, противно же не щадить тих, котрі в слїдстві і єго не щадили. Він описує докладно всю роботу при вломах, як н. пр. перевертали „катаринку на писок“ (зелізну касу дверцями на спід а задною стїною на верх), як проверчували в задній стїні діри а відтак ви різували отвір і т. д. Снеґуцкий каже, що єго жінка не знала нічого о єго крадежах, она дуже побожна і була би єго покинула, як би була о тім знала. Але заким подамо найхарактеристичнїйші черти із зізнаня сего вломника, що свого часу ширив страх по цїлім краю, мусимо тут розповісти дещо з єго житя і єго „діяльности“ після акту обжалованя.

Снеґуцкий оженившись в 1899 р. у Варті з Володиславою з Ваховских вів там аж до перших місяців 1901 р. пекарню а відтак переніс ся до Ченстохова, де мав склеп з булками. В 1904 р. переніс ся він разом з жінкою до Відня, де працював яко капелюшник під назвиском Петро Боба. З Відня перенїс ся до Стрия, де під тим самим назвиском вів пекарню. В лютім приарештовано Снеґуцкого перший раз під закидом крадежі взглядно набування крадених курий. Коли єго поки що випущено із слїдчого арешту, він не чекаючи кінця доходжень втік разом з жінкою до Ярослава, де під назвиском Едмунда Бабіньского вів до спілки з якимсь Масляною торговлю безрогами. З кінцем мая 1905 р. перенесли ся они до Закопаного, де Снеґуцкий під іменем Бабіньского представляв ся яко „пуцер хемічної пральні в Ярославі“. Звідси перенесли ся они до Тарнова, відтак до Львова, де мешкали якийсь час при ул. Личаківскій ч. 72. Зі Львова їздили до Криниці і в липни 1906 р. обікрали там в ночи з 22 на 23 серпня трох таможних купців. По сїй крадежи щезли они, аж у вересни дали знати о собі в Тарнові, де в часї межи 28 а 30 вересня допустили ся зухвалої крадежі в канторі Симона Машлера. Дня 8 падолиста появили ся в Чернівцях а наймивши там помешканє під іменем Едмунд Ріхтер, хемік з Кракова з жінкою, мешкали аж до 4 марта 1907 і жили там „з процентів“.

З Черновець зробив Снеґуцкий прогульку до Коломиї і там при помочи Кнобльоха, Літвіна і Коса допустили ся дня 24 падолиста 1906 крадежі з вломом до склепу золотаря Боруха Фаерштайна. Тут забрали они годинники, ланцушки, перстені і инші дорогоцінности, загальної вартости около 12.000 кор. По тій крадежи жив Снеґуцкий знову спокійно „з процентів“ а в лютім вибрав ся був на прогульку до Станиславова, де в ночи з 7 на 8 разом з Ґоттвальдом, Літвіном і Косом хотіли вломити ся до контори Корнбліґа, що їм не удало ся. Тут їх зловлено і відставлено до арешту. Снеґуцкий прибрав тут собі прізвище Васіньского і придумав плян втечі. При помочи инших арештантів вилупали они дня 17 цьвітня 1907 в стїні казні діру, але то спостережено, і плян не удав ся. Коли відтак Васіньского разом з єго спільниками відставлено до Львова, знайшов ся він тут в одній кели з дуже небезпечними арештантами, Йоахимом Шварцером і Михайлом Шиптуром. Тут до спілки з ними уложив Снеґуцкий-Васіньский плян втечі і виконав єго при помочи дозорця вязниць Станислава Вальохи. В ночи з дня 11 на 12 липня 1907 они дійстно повтікали.

Телеґрами.

Відень 17 червня. В палаті послів по відчитаню інтерпеляций і внесень міністер справедливости відповів на інтерпеляциї, між иншими і на інтерпеляцию пос. Будзиновского і заявив, що після одержаного справозданя бесїда, о котру інтерпелянтови розходить ся була перед внесенем інтерпеляциї поміщена в „Ділї“ а по внесеню інтерпеляциї також і в инших часописах а прокураторія єї не сконфіскувала.

Відень 17 червня. Комісия войскова ухвалила нині без зміни предложене правительства в справі підвисшеня контингенту рекрутів краєвої оборони і резолюцию, в котрій взиває ся правительство, щоби поробило всякі потрібні зарядженя, щоби дволітно служба войскова для краєвої оборони була заведена найпізнїйше в 1910 р., дальше, щоби войскових вправ резервістів краєвої оборони і спільної армії було лиш три і то так, щоби одна вправа виносила найбільше 21 днів а дві прочі по 13 днів; наконець, щоби предложено сейчас войскову процедуру карну.

Петербург 17 червня. Дума ухвалила предложенє в справі положеня другої колії на сибірскій зелізници, коштом 127 міліонів рублів.

Петербург 17 червня. Новий головний управитель справами рільництва, Крівошеін, виїзджає в літі на Сибір, в цїли розслїдженя условий кольонізациї селяньскої.

Чікаґо 17 червня. Републиканьскі збори народні відкрито. Предложено проґраму виборчу удобряючу політику Рузвельта.

Господарство, промисл і торговля.

Ціна збіжа у Львові.

дня 16 червня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	12·10	до	12·30
Жито	10·20	до	10·40
Овес	6·30	до	6·50
Ячмінь пашний	6·30	до	6·50
Ячмінь броварний	7·—	до	7·40
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	8·—	до	11·—

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-європейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·43, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_6$ до $^{30}/_9$): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_7$ до $^{25}/_7$): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в неділї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в неділї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в неділї і римо кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в неділї і римо кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в неділї і рим. сьват).

За редакцию відповідає: **Адам Краховецкий.**

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).